

CSIKI LAPOK

Felelős kiadó: Dr. VÁKAR LAJOSNÉ
 Felelős szerkesztő: RÉSZEGH GYÓZÓ

Előfizetési ár:
 Hónapra 6 Pengő
 Negyedévre 15 Pengő
 Évi 60 Pengő
 Póldányonkénti ára 12 fillér
 Kelföldre egy évre 12 Pengő
 Megjelenik minden vasárnap

Nyilvántartási szám: 21/1938
 Nyilvántartási díj: 1 Pengő
 Hirdetési díjak a legújabb szabályzat szerint.
 Kiadóhivatal: Csikszereда, Apafi Mihály-utca 15 sz.

Lelkészeink kongrua-rendezése.

Magyar lelkészeink kongrua kérdésének rendezését röviden jelentettük már. A miniszterelnök és pénzügyminiszter jóváhagyásával — mint azt megírjuk — a vallás- és közoktatásügyi minisztérium január 15-i hatálya kiutalta az erdélyi magyar lelkészek kongrua-szegélyének második részletét. — A kormány intézkedés az Erdélyi Part közbenjárására történt, amely megalakulása óta szorgalmazta a lelkészi fizetések rendezését. Ugy éreztük, hogy a beszámoló keretein túl is meg kell emlékeznünk ennek az intézkedésnek fontosságáról. Lelkészeink kisebbségi életünkben vegvári harcossai voltak nemzetünknek a szónemes és igaz értelmében. Magyar kötelességük tudatában vállalták az üldözöttséget, nyomort, az életnek minden nehézséget, de töretlen lélekkel mentettek át a felszabadult hazába Erdély magyarságát. Lelkészeink sohasem kértek külön elismerést munkásságukért. Magyar kötelességet teljesítettek és működésük eredményeiért nem számítottak külső elismerésre. Híven az erdélyi szellemhez megteremtették a felekezeti közti együttműködést. Tudták azt, hogy nagy időkben magyar és magyar között nincs helye apró gancsokodásnak és különbségtévesztésnek. Boldogabb jövődöket csak úgy tudtuk kiérdemelni, hogy egy tömegben maradtunk és mindannyian igyekeztünk építőmunkát végezni. Éhszorosai voltak a lelkészek ennek a munkának. Megértették a magyar tömegekkel, hogy nemzeti kötelességük kitartani. Az Erdélyi Part a magyar lelkészek összességének kijáró elismerés érdekében kérte a kormánytól, hogy lelkészeink államsegélyt kedvezően rendezze. Részletesen tájékoztatták a kormányzatot magyar lelkészeink helyzetéről és úgy az illetékes minisztériumban, mint az országban behatóan rámuattak arra, hogy magyar jövődök letéteményese a jövőben is az a lelkészi kar lesz, amely az elmúlt megpróbáltatások között bebizonyította hűségét. Örömmel és elégtétellel fogadjuk a kormány rendkívüli intézkedését, amely január 15-ével a kongrua-szegély második részletéhez jutatta az erdélyi lelkészeket. Megértő intézkedés volt a kormánytól és az erdélyi közösségi szellemnek bizonyítéka az Erdélyi Parttól, amelynek közbenjárására a lelkészi államsegély ügye még ebben a hónapban rendeződött.

Siklody Lőrinc megmintázta Márton Ferenc siremlékét.

Budapest, január hó

Ajánlásomra a budapesti Hargitavárúja lelkésze Csikszereда előjárásba felelté dírtól Siklody Lőrinc szobrászművészt, hogy Márton Ferenc siremlékét mintázza meg és tervének kivitelezésére adjon be ajánlatot.

Márton Ferencet 1940. évi június hó 8-án váratlanul ragadta el a halál. Töle volt a lelke alkotó hűvű és erővel. A Hargitavárúja bírói tisztét is ezért vette át, hogy székely fajáért és az elrabolt Székelyföldért fokozottabb erővel, nagyobb nyomatékkal küzdjön. A balsora nem engedte meg, hogy megérje simát, legnagyobb örömet, szűkebb hárszójának visszacsatolását.

Márton Ferenc sírja most ott áll a budapesti Kerepesti úti temetőben jeltelenül, disztelenül. Músdik éve, hogy a legnagyobb székely festő- és szobrászművész jeltelen sírban fekszik.

A Márton Ferenc siremlék megalkotására Dírtól Siklody Lőrinc a legalkalmasabb művész, mert Siklody és Márton együttesen alkotott meg az ország legszebb szobrát. I-mérték egymásnak lelkiületét, gondolatvilágát, művészi hajlamait és képességeit. Ő-ökemlékü a kecskeméti Katona József siremlék, Petur bánja, a magyar sora megrásó erejű ábrázolása vagy a budapesti I. honvéd és népfelkelő gyalogosred hősi emlékműve

melyeket annak időjén a Csiki Lapokban ismerttettem. Petur bánk Michel Angelo híres Móz-séhez lehet hasonlítani, mely a római Szent Peter templom világ-hírű ereke.

A Hargitavárúja éri, tudja, hogy a székely baccület megkövetel egy méltó síremlék emelését. Megdicsérelt készséggel mentem el tehát Siklodyhoz, akit tavaszszón bűzölte eadem hogy a síremlék mintája műtermében készre áll és ó vár, hogy megtekintsem és emondjam neki véleményemet.

Várasap dőlötöt. A feleségemmel hatalmas hóviharban nehézen tudunk kimeneti a Százados-ut 9 sz műtermébe, az ó-é művész régi lakásába. Fűtése volt borotvákra. A szappanos ecset meg meg em von száradva. A művész ked-eit fekete rigók etette az ablakban. M-g varanc-bűjjelet is adott a dírdő, szelid mad-raknak, Budapest kedveit ádatsának. Ő meg egy nagy fekete csiki hársnybórsapkeben, nyakig földűzve várt minket a rendezlen szobában. Ázvan ott bevert a fehér csiki cserge, mely biztosabb a fánál és a kősznál.

A feleségem gyengéden megkérdezte, hogy nem tart csodélot vagy takarítót. A piroszrogás arcu művész mo-olyogva, föltényesen válaszolt.

„Nem tartok, mert mindenemet ellopják“. Lát-szt, hogy a jó szíveről le-mert művésze meggyőződésből és tapasztalattól mondotta a szavakat.

Jó feljűtőve belépünk a művész műtermébe. Megmutatta a Kormányzó ur Ő-öméltősége elotragy-asgu szobrát, mely B-laton-rekára készült. Emondotta, hogy a Kormányzó ur Ő-öméltősége többesór kijári hozzá és milyen kedvesen emlékezett meg Márton Ferencről és a székelyekről, akiket igen szeret és nagyrabecsöl.

Majdnem kézzel állnak a Gűdőlőn felállítandó cserkések és a Balatonbög arón fűtállítandó uszocsojuc-szobor. Most készíti Szarancs község hősi emlékművének pályatervét.

Közben a művész felbentelte Márton Ferenc gondosan letakarv emlékművéről a leplet. E-ötünk van a nagy művésze magas aszpaszon, hű helyzetben. Fejét balbarjára hajlított és magasban, d-coszu felemelte, az ó jellegzetes arccal és világo szemével. Az arc, a tekintet a megszűntesség lú. Az emlékmű pedig méltó a legnagyobb székely művész műjűtőre és nevéhez. Siklody nagy hűvű magyarrza netán, hogy Márton Ferencnek nem szabad egy igénytelen síremlék állítani. Ő maga is szível-tetekkel és egész tudásával nagyot, megrásdót kívánt alkotni, mikor ezt az emlékművet megmintázta.

Mellegem sok szerencsét kívánunk a művésznök e nagy sikerű alkotásért. Most már csak a pénz elő-teremtése a fűyos feladat. A bronzzalim miatt a síremlék magas, széles köslepon aluminiumból készűtne, amely tartós és igen alkalmas anyag. A síremlék kös-ségei mai értéken körülbelül 10—12 000 pengőt ten-nének el. A monumentális síremlék jel-ntekény köl-téséinek fedezésére e pillanatban nem áll rendelkez-re más, mint az a kisebb összeg, amely a síremlék javára általam megírt Márton-m emlékműv jövődöim-ről a nagy nyomdaköltségek fedezése után befűyik. A Hargitavárúja megprűsűja a vallás- és közoktatás-ügyi minisztérium és a tőváros áldozatkészűtget igény bevenni, de ha ez nem elég, hozzá kell járútnis a székely megyeknek és a csiki községeknek és városok-nak is a kös-ségekhez.

Megkös-sűnjük a művész érdekes felvilágosításait. Mtelőt elítávoznánk, a síremlék letágyképsűk, majd megkérdesem a művésztől, hogy hány székely kös-seg rendelt már nála hősi emlékek? Lemondón kös-si a művész, hogy még egy sem! Nagyon sajnálatos dol-gos ez, hiszen soha helyre nem hozható kár, hogy a román megszállás miatt olyan elism-ri nagy művészek, mint Márton Ferenc és Orbán Antal elhaltak anélkül, hogy a Székelyföldet gazdaságisták volna művészi alkotásalikkal.

Siklody is a régi, nagy művészek közé tartozik, aki legszívesebben akkor dolgozna, ha szűkebb hársz-ajól kapva megbízástokat. Felhívjuk a vármegyék, a városok és a kös-ségek figyelmét a kiváló művészünkre!

Tusnádi Élthes Gyula dr.

MARTON FERENC ELETE ÉS MŰVEI.

A nagy székely képművész megrásóan küzdel-mes élete. — 55 zines és mélynyomású képpel. — Ára 5 Pengő Magrendelhető a Vákar könyvkeres-kedésben.

Hargitafürdő!

A „Székely Nép“ január 28-iki számában Ferenc Gyárfás a csiki székely nép lelkes ha-cosa, a Hargitafürdő jövőjével foglalkozik, s meglátásai egytől egyig helytállóak de...

Ferenc Gyárfás úgy gondolja, hogy a fürdőt Csicsó község esetleg Mádéfalvával karöltve kell európai színvo-nalra emelje, de ez nem lehet célravezető megoldás, mert 1. Csicsó község egymagában nem elég erős arra, hogy rö-vid időn belül megfelelő anyagi áldozatot tudjon hozni. 2. Mádéfalva pedig sem most sem a jövőben nem találna meg azokat a gazdasági számításokat, amelyek őt egy ilyen nagyarányu befektetésre késztessek.

Már pedig a Hargitafürdő kérdését rövidesen meg kell oldani, mert tény az, hogy hazánkban ez egyik legjelentő-sebb gyógyfürdő helye s ha bár kezdetleges állapota miatt nem nyújtja még mind azt a kényelmet a melyet az őt felkereső betegek sokasága megkíván, de a híre már régen ismertté vált a határszékön túl is. — Tagadhatatlan tény az is, hogy a téli sí sport kedvelők keresve se találhatnak alkalmasabb területet, mint a Hargitafürdő.

Most már az a kérdés, hogy kinek a legnagyobb ér-deke, hogy a Hargitafürdő a legrövidebb időn belül beke-rüljön nem csak az országos hanem az európai színvona-lon álló fürdők sorába? S erre önként adódik a válasz, hogy... Csikszereда városának, s ezt minden elfogultság nélkül merem állítani, mert a fürdő fejlesztése a városnak szinte létkérdését jelenti, akik pedig a város helyzetét is-merik, igazat fognak nekem adni.

Ezenlőlva Csicsó község Csikszereда városával együtt karöltve kell, hogy a Hargitafürdő ügyét közösen meg-oldja.

Ha figyelembe vesszük azt a tényt, hogy illetékes körök komolyan foglalkoznak a Csikszereда—Székelyudvar-hely vasút kiépítésének megvalósításával, akkor a város vezetőségének már most meg kell találja a módját, hogy a Hargitafürdő ügyét Csicsó községgel együttesen oly kép-pen oldják meg, hogy az mindenféle tekintetben kielégítő legyen.

A Székelyföld csiki részének ezt az Isten adományát, nem lehet és nem szabad parlagon heverni hagyni, a mai igényeknek megfelelően kell fejleszteni.

Amint tudjuk Csicsó községe a közelmúltban próbált új beruházásokat eszközölni, de valjukk meg színtén épít-ményei se a mai kornak, se pedig a célnak nem megfele-lőek. Ezért nem szabad olyan hibákat elkövetni, melyek hosszú évtizedekre kihatással lesznek egy a fürdő szépsé-zeti, valamint jövedelmi szempontjából is.

Az ország amint láthatjuk szeretettel karolja fel és párfogolja a Székelyföld minden életrevaló megmoz-dulását s biztosan számíthatunk arra, hogy a jövőben für-dőink még nagyobb látogatottságnak fognak örvendeni, azonban nekünk is kötelességünk a fürdőt látogatók jólé-téről és kényelméről olyképpen gondoskodnunk, hogy azok ávről évre vissza vágyódjanak a mi Istenáldotta Hargita-fürdőnkre.

Csikszereда, 1942. február hó.

Biró József.

Nagy Imre képművészete.

Nagy Imre szűgűdi festőművész csikszereдаi képmű-vészete 1942 évi január hó 25-én ünnepélyes keret-űk között nyitott meg Antal Aron fő gimnaziumi tanár. A kiállításnak ünnepi jellege volt. Kös-sűségünk teljes mértékben megértette az alkalom székely tartalmát és nagy ér-d-kűdésessé vonult fel a székely művész tár-latára. A vármegyeház díszterme méltó keretet adott a gyönyörű képeknek, amelyeknek mindenike a csiki föld szépségét, a székely sors keménységét hirdette.

Antal Aron megnyitó beszéde értékes gondolato-kkal mutatót rá Nagy Imre művészetének izig-várig csiki székely lényegére. Elvezette hallgatóságát Nagy Imre minden kép-hű, a csiki élet egy-egy olajba fest-tett, súlyos gondokat bűrdoró tájához, a könnyed akvarilljól után rajzaihoz, metszeteihez. Mindmegannyi kifejező erejű mestermű, amely a maga egyéni stílu-sában hozza a csiki székely élet legváltozatosabb arculatát.

Amint Antal Aron mondotta: ez a forma nem hasonlítható senkiéhez. Egészen egyéni, egészen külön-legesen Nagy Imre a stílus, amely a székely lélek töremtő erejéből született.

Igy lesz érthető, hogy a feldolgozott csiki tájak, az emberek, a gondolatok, a képek első látására eleven valóságként markólnak belénk. Így történik meg, hogy a művész tudatalati látásán keresztül egyszer csak visszaérkezünk a bű-csűhű, oda ahonnan sok ezer év előtti kultúráinkból kiszakadtunk. A mű-

vésn egyik nyári személynél árnachépén hirtelen ott éreztük magunkat az árszal levegőben.

Művészetén keresztül látnak csak igazán, hogy Nagy Imre egészen a miénk. A kiállításnak nagy sikerrel éppen abban áll, hogy ezt végre a csiki közvélemény is meglátta és megbecsülte.

Beszélt Antal Aron arról is, hogy ezt az embert, aki kisebbségi sorsukban az életet adó föld mellé állott, mennyit igyekeztek gúncsolni és a szabadságharcosság vádjával elszakítani. Őt, aki a kisebbségi megpróbáltatásunkban megfogta az ekeasztrát, beállított a megtartó munka legkeményebb vonalába, milyen sokszor igyekeztek a győzelműt éppen a szemlítettésvényel-messébebe.

Nagy Imre ezt is tudta. És művésze ma már ragyogó bizonyítéka, hogy nem lehetett apró szatírcsodásokkal kedvelni magát a hivatalnak, amelyet a fajta eleven ereje lendített előre.

Ma. Csikvármegye megyeházájának dísztermében ott áll Nagy Imre egész munkás életével. És nem szabadságharcosság. Meggyőződhet mindenki róla, hogy ez a munka élet minden percét, szinte minden dobogását ott töltötte a napi közt, napról napra gondjait és kevés örömeit közt. A legújabb, a legújabb nemzet-megtartó munkát végezte, amely a művészetben örökösödött marad.

Ahogy pedig Antal Aron mondotta megnyitó beszédének befejező részében: Mi mindnyájan érezzük, hogy közönségünk mellé állt Nagy Imre. Készen állunk a Vele és fajtákkal szemben nem feledjük. Magyaros szeretettel és megbecsüléssel kísérik művészi pályafutását további útját.

Bár így lenne. Bár így lenne, hogy megértettük Nagy Imre kiállításának azt a fontos értelmét, hogy a megújulásunkat csak a saját értékeink megbecsüléséből, és egymás támogatásából várhatjuk.

Nagy Imre kiállítására még jövő héten is nyitva van. Felhívjuk közönségünk felni a népszerű figyelmét, hogy a vármegyeháza dísztermében tekintse meg ezeket a képeket, ha Csikvármegyében jár.

A kiállítás délután 10—2 óráig, délután 4—7 óráig van nyitva.

A Gyilkostó és a gyergyói havasok a budapesti tárlaton.

Budapest, február hó.

Havasi Perlasz Gyula festőművész egy évet töltött a Gyilkostónál, hogy megörökítse Csiknak a csodálatos természetét színpompás és bemutatja a fővárosi közönségnek ezt az ismeretlen vidéket.

A művész nagyra értékelt most Budapesten a Műterem helyiségében állította ki, melyekkel csodálatos szerű aratott. A főváros közönsége előtt látható a tárlatot és nagy elismeréssel nyilatkozott a művész munkájáról és a tájképek szépségéről. Az első napon egy művészt egyszerre öt képet vásárolt meg a legjavából.

Mi sahkelyek nagy lelki örömmel látjuk a közönség előtt érdeklődését és a művész jól sikerült alkotásait, melyek jól szolgálják idegenforgalmi érdekeinket és megismertetik Csik természeti szépségét és földjéhelet.

As Uj Magyarország az alábbiakban számolt be a kiállításról:

Most hogy visszatért Erdély, mind közelebb érezzük magunkhoz a tájait, már csak azért is mert a művészek időről-időre ide hozzák és kiállítását Erdély népeiről és vidékeiről készült alkotásait. Havasi Perlasz Gyula a Műteremben a visszatért Erdély romantikus hegyes-völgyes tájáról és a Gyilkostó környékéről festett képeket mutatja be azáltal, hogy kedvet ébreszt Budapesten is a gyönyörű tájak látogatására. Páratlan kepein rutinosan, sok tudással és lélekkel állítja elénk a fenyvesek sötét színeit, a havasok fehérségét és az ég kristályos tisztaságát. A képek azonban inkább részben objektíven mutatja be a jól kihasználható és széleskörűt részleteket, a hegyek, a völgyek természeti alakúkat. Rendesen nagyobb terjedelmű témát ölel fel, mint ami lírai hangulatot kelthet. Csak neha lágyul el ilyenkor mély festői látszat ár el a líra hegyekkel, a fehér hó puhasságával és a haragos hegyek komor színével. „A Gyilkostó tájképe” az a kép, ahol a témát teljesen alárende a festőiségnek és így en látszólag szerény képe a legarisztokratább. A kiállítás, festőknek nemcsak intencióval ábrázolmányával komoly figyelmet érdemel.

Tusnádi Éltés Gyula dr.

Ezt tovább tűrni nem szabad.

Nem szeretnénk túlságosan nagy jelentőséget tulajdonítani a dolgoknak. Mégis megírjuk Megírjuk azért, hogy kötelességeket ébresszünk azokban akik élen állanak. Megírjuk azért, mert sokszor alábecsült patkánykodások a közre ártalmasok lehetnek. A rácsáló-féleségek munkája vesszedelmet is okozhat.

Mihály László Barna nevű csiki „költő” van szó.

Minden csiki ember ismeri azt a gyalázatos, fajgyalázást és gasembereget amit ez az ember művelt, nemzetünknek legnehezebb megpróbáltatásában.

Mindenki ismeri, hogy a román választások alkalmával mit esemtelenkedett a küdelmeink körül.

Csak egy ugynevezett versorát írjuk ide. A „nyilas pártember” és „író” így választott a Vasú oldalán

„A Magyar Párt ihaja, Törje ki a nyavalya”.

Nehogy azt higgye valaki, hogy ez a „költő”, amelyiknek papi emberek is be kellett verjék a száját és össze kellett törjék mooskolódó pófáját, elhallgatott a visszatérés után.

Nem. Beállított nyilasnak valahol innen jó távol, ahol nem ismerik, nem tudják kicsoda. Előfordult már azóta, hogy becsületes családokat vett üldösöbe odakint az Anyaországban...

Ujságok nyilvánosságát szerzi meg ott, ahol fogalmuk sincs kitérő. És folytatja a gyaláskodást éppen ott, ahol elhagyta 1940 szeptemberében.

As a Mihály László Barna nem érdemelné meg azt sem, hogy a nevét leírjuk.

Eilenben az úgy az figyelmet érdemel. Nem volna szabad megtűrni egy pillanatig sem a magyar közéletben azt, hogy ilyen multu emberek egyáltalán létezhessenek. Nem szólunk mindaddig míg ez az ártalmas kelevény oszlopban maradt és bünbánatot mutatott. De most, hogy a híre messze vidékekről ide hallatik, felhívjuk a figyelmet arra, hogy bübös könnyelműség eltűrni a szabad garasádkodását.

Mit szól a világ ahoz, hogy egy Mihály László Barna büntetlenül rugdoshat bele mindenbe ezen a földön. Oyan mult után, amit a számunk láttára végig pimasszkodott, most még munkaterületet találhat.

Vannak kötelességek, amelyeket az élen járó magyar vezetőknek el kell végezni. Ennek a csiki boiond „kötőnek” nem szabad büntetlenül tovább futkározni. Ki kell emelni a társadalomból, mert bomlasztó, mert ár és mas patkány.

Csak csufolkodnak velünk...

Nepontként hadirokkantak tognak el uton-utfélén. Elég sokan fordulnak elő ebben a vármegyében a világháború áldozati. Istenem, a töldkerekségek egyik legvittebb katonai nemzetéből valók vagyunk. Nem csoda ha az elmult világégből is keményen kivettük részünket. Aminek eg ábként látható bizon itékát éppen a hadigondozottak még mindig elég tekintélyes számban élő nemzedéke látja el.

Nos ezek a megviselt, ütött-kopott emberroncok sokat panaszkodnak. Velemelyik napon egyik bajtársam azt mondja, hogy: „akármint megyünk a községi előljáráságra csak csufolkodnak velünk”.

Régóta foglalkozunk a világháború áldozatainak ügyével. Összegezve az életünk egész eredményét azt mondhatjuk, hogy sok igazság van beleygőmszólve elbe a keserű panaszba.

Csak csufolkodnak velünk... Valahogy így alakult az életünk. Az összeomlás után, idegen uralom alá kerülünk. Kerék 22 éven keresztül igazán csufság vot, amit végig vitték ezzel a legértékesebb áldozattal.

A kisebbségi magyar társadalom. Hát annak is megvolt a maga sokfajta baja. Abban legkevesebb rész jutott ennek az ügynek. Bizony elkanászosodott benne a hadiáldozattal szemben való álláspont. Még a semmi megerőltetést nem jelentő erkölcsi támogatást sem tudta biztosítani.

Minden úgy alakult, hogy bizony csak csufolkodott velünk mindenki, szózerint ugy, ahogy a napokban keserűségtől telített felosiki csunka bajtársamból feltört a panaszos hang.

Csak egy példa. Általában minden megosonkitott hadirokkant bajtársam érdeke az, hogy a legzentebb csunkaságát a kisebbségi időköz felhányódott magyar nemzedék nem hajlandó, mondjuk a holdus nyomorékságánál feljebb értékelni. Mi, akik a hazánkért ott hagytuk testünk épségét, sokszor érezzük ettől a nyomorék társadalomtól azt, hogy nem ismeri áldozatunkkal szemben a kötelességét.

A nemzetvédelem első számú feladata éppen az, hogy a hadiáldozat tekintélyét helyreállítsa. Nincsen nemzeti újjászólítás enélkül.

Nem kell félreérteni. Nem akarunk mi személt szerint megtűrödni a társadalom kegyes felénkfordulásában. Erre nekünk semmi szükségünk. A magyar jövőnek, a magyar feltámadásnak a kérdése az, hogy ez a nemzet mennyire tudja megbecsülni, tisztelhetentartani a mi nyomorékságunkat.

Háboru van. Senkinek nincsen a homlokára írva, hogy holnapról nem kell-e ezt a nyomorék sorsot viselni, amelyet mi hordozunk telemelt fővel, büszkeséggel. Nem ezért hordozzuk, hogy velünk csufolkodjanak...

Asért hordozzuk, hogy példát mutassunk miképpen kell életet adni ha a haza, a becsület ugy kívánja. Tessék ennek a gondolatnak kijáró tisztelettel kezelni a hadirokkantok állápotát. A felsni előljáráságtól le és felfelé tessék ezzel a hazafias tisztelettel felnézni a hadinyomorékra, mint akik a Gondviselés kiemelt a drótakadályok előtti hősi vértéséből, hogy viláons hivatást töltönn be az örök magyar küdelem számára.

A világ nagy háboruja.

Kiváltságos nemzedék vagyunk. Szemtanui, élő részei vagyunk minden idők leghatalmasabb összecsapásainak. Roppant erő, valószággal kitenyészett katonai értékek, lelki felkészültségek robankak egymásnak. Mondhatjuk, hogy ebben a pillanatban haroban áll egymással az egész világ.

Ilyen még nem volt a nap alatt. Az összes világrészek Európa, Azsia, Afrika, Amerika, Ausztrália fegyverrel rohant egymásra.

Áll a harc. A háboru harmadik esztendejében egyre szélesbedik a harc vonal. És minden számottevő batalom mért ott van a küzdők sorában.

A tengely, amelyhez Magyarország is tartozik az első menetét ennek a háborúnak kétségtelenül nagy fölénnyel megnyerte. A német-olasz haderő egész Európát megszállította az angol-szász befolyás alul. A németek és Európa összes nemzeteinek katonái ott állanak az Oroszbirodalom szívében. A legkeményebb tőlhen is nap nap után hősi módon fogják fel az orosz szovjet létségszűkített vérszarló sával kísérletező kitérési támadásokat. Olyan csapásokat mérnek erre az esztévesztett és utolsókat rugó vörös medvére, amelyet kiheverni nem tud.

Ugyanakkor Atrikában a hosszú hetek óta tartó angol támadások ellanyhultak. Amint a német hadvezetés ezt észre vette, a tengely csapatok azonnal átvették a kezdeményezést, visszafoglalták Benghazit és a britekre ismét olyan csapásokat mértek, ami az egész világot csodálattal tölti el a német hadvezetés rugalmassága iránt.

Es a németek mindenütt ott vannak. A mult héten a német tengeralatjárók hirtelen megjelentek az Atlanti Ocean Amerikai partium. Egyszerre negyvenhárom kereskedelmi hajót álllyesztettek el csak a mult héten 302 ezer tonna tartalommal. Azonkívül egy másik német tengeralatjáró a Földközi Tengeren elálllyesztette a 32 ezer tonnás Barham nevű csatahajót 1180 főnyi legénységgel.

Es amíg Oroszországban — Afrikában mindenütt méri a tengely szörnyű csapásait az angol-szász világra, azalatt Távol Keleten nem kevesebb lendülettel törnek előre a japánok. A Csendes Ocean 180 millió négyzetkilométer intőzetos területén megszállni való fűréséggel, félelmetes találékonysággal és mindent elsöprő vittezzéggel foglalják el a támaszpontokat jelentő szigeteket. Nincsen megállás előttük. Angol-amerikai benazüllött csapatok egymásután omolnak össze a japán támadások lendületében.

A Távol Keleti események mult hetében Sziam is hadat üzent az angol-szászoknak és a japánokkal közösen megkezdtek a hadműveleteket a burmai határon. Ennek különösen azért nagy a jelentősége, mert az angolok ezen az uton juttattak segítséget a japánok ellen a kínaioknak.

A napi sajtó perceről-percra közli azokat a hadműveleteket, amelyeket a japán haderő tolytat a szédületes távolfölkökon és szigat rengetegek között, ott Távol-Keleten. — Alig lehet ezeknek a gyorsaságát még asztal mellől is követni. Az ember szédül azok között az eredmények között, amit ennek az öntudatos japán népek a fiai a szárazon — a tengeren és levegőben elérnek az ellenség megsemmisítésében.

Mindent egybevetve és az elmult hetek harctéri küdelmeit átpillantva, maga az angol miniszterelnök is kénytelen volt megállapítani, hogy Távol Keleten igen rosszul mennek a dolgok és még rosszabrá is rá kell készülni.

Mi magyarok, akik sorsunkat elköteleztük a tengely hatalmak győzelméhez, szívszorongva kísérik a világ nagy háboru ának minden mozzanatát. Láthatjuk lépésről-lépésre azt az elszántságot azt a páratlan vittezzéget, amellyel a küdelem folyik.

Számot kell vetni azzal, hogy itt nincsen megállás. A harcot végig kell küzdeni és azt meg kell nyerni.

Erre nekünk is fel kell készülni és a rákeső áldozatot a jobb magyar jövő reményében vállalni kell.

Erdély a magyar képviselőházban.

Er a című annak a kiadványnak, amely a köselt napokban kiadásában megjelent füzet témakörök szerint szemlélteti az erdélyi képviselőknek a parlamentben kifejtett munkásságát. Erdélyi törvényhozók most vettek először részt a parlamentben. Erdélyi törvényhozók most vettek először részt a parlamentben. Erdélyi törvényhozók most vettek először részt a parlamentben.

Er most csak a parlament munká csak egyik rész volt az Erdélyi Párt vittekonyságának Erdélyi képviselőházban. Az Erdélyi Párt országos központjának kiadásában megjelent füzet témakörök szerint szemlélteti az erdélyi képviselőknek a parlamentben kifejtett munkásságát. Erdélyi törvényhozók most vettek először részt a parlamentben. Erdélyi törvényhozók most vettek először részt a parlamentben.

Parlament munkásságuk során az erdélyi képviselők törvényhozásban is azt az álláspontot képviselték, amely parlamenten kívüli munkásságukat jellemelte. Erdélyi hangnem volt a képviselőházban. Emelkedett szellemű és mélyenkedésektől mentes, ugyanakkor azonban őszinte és a közérdeket szolgáló. Az Erdélyi Párt mostani kiadványa az a cél szolgálja, hogy az egész magyar közvélemény tájékozódást szerezzen a legfontosabb erdélyi feladatokról. Erre az erdélyi képviselők munkáinak és tevékenységüknek a legfontosabb erdélyi feladatokról. Erre az erdélyi képviselők munkáinak és tevékenységüknek a legfontosabb erdélyi feladatokról.

tárgymutató mellett névmutatót is találunk a füzetben, amely azt tünteti fel, hogy az erdélyi törvényhozók egyes beszédek során milyen kérdésekhez szövegezték hozzá Teljes terjedelmében közli az Erdélyi Párt kiadványa az elvi jelentőségű állásfoglalásokat: gróf Teleki Bélaékat, az Erdélyi Párt elnökeinek, párt megalakulása után tartott beszédét, amelyben bejelentette a megalakulást és ismertette a párt programját, valamint a felelősségi javaslata vitája során elmondott beszédét, amely viszont Erdély kül- és belpolitikai állásfoglalásának hű tükörképe. Ugyancsak teljes szövegében ismerteti a kiadvány Albrecht Dezsőéket, a párt ügyvezető alelnökének a felszólalását, amelyben részletesen kifejtette, hogy miért támogatja az Erdélyi Párt a kormányt. Ezek az elvi jelentőségű állásfoglalásokon kívül részletes kivonatban és könnyen áttekinthető csoportosításban megismerhetjük a füzetből az összes megoldásra váró erdélyi feladatokat. 64 fejeletben fejtették ki az erdélyi felszólalók a ehöz legáltalában kívának az egyetemes magyar érdek szempontjából sürgető intézkedést. Érintették azonban a részletek-déseket is, úgy, hogy a füzet tartalmából mindenki beható tájékozódást szerezhet az erdélyi helyzetről. A nyomdai és a közlési kiadású füzet könyvtárunkat forgalomban is kapható és feltétlenül megérdemli a közönség érdeklődését.

Szükségtelesen-e az „Allamimádat?”...

Nem is olyan régen egyik — egyébként igen szeretett — hitbuzgalom lapunknak cikkírója kifejtette, hogy semmi szükség sincsen az „Allamimádat”-ra. Nem lehett volna, hogy az ilyen kijelentések, csak azért kelnek számba, hogy ezeken keresztül el lehessen mondani mindazt, amit elfeledni, vagy elhalasztani valóságban volna. Nagy mértékben áll az a megállapítás azokra az időkre — a mi korunk odaszó. hűség és áldozatos kitartást kíván az áldott Magyar Haza mindenképp — mint a mostani sorsdöntő időkben.

Hát nézzünk kissé a közelmúltba, a kommunizmus eseményeibe. A kommunizmus megrendítő eseményei, átélései, döbbenetes erővel fel-lelnek meg arra az állításra, hogy nincs szükség az „Allamimádat”-ra.

Emlékezzünk. Az összeomlás utáni időkben egy romhalmaz volt a szentiváni Magyarország. Sokan ókire a K-halt országának hitték Magyarországot. Nem osoda, mert a Csónka Haza területén semmit sem lehetett találni abból, amit egy élő ország életét létezt jelentené. Elpusztult az életfentartó, az ország életét jelentő Államhatalom s ebből eredően nem volt élet és vagyonbiztonság. Mert milyen élet és vagyonbiztonság az olyan, amikor ha valaki egy jobb ruhával kiment az téra, soha tudhatta, hogy mikor és ki veszi el tőle ruháját? És ha valaki védekezni mert, az életével is fizetett az ellenkezésért. Terror örvényelt a Csónka Házában, a szegény, kifosztott, porig megalázott Csónka Házában a kommunizmus alatt. Pld., ha élelmiszer kiosztáskor a sorbanállók közül valaki túrlémenkedett, ott abban a percben mindenkinek a személtárára egyenlőre a vörös katonák és főleg — minden emberi józárás megfosztásával kintózták és gyilkolták halomba szokat, akik egy hajszálnyira is gyanúsak voltak hazaszerető é zelmek miatt. A gróf Batthyányi palota — és a Parlament pin éi sokat tudnának beszélni a bolshevik gazdaságról. A Duna víz ártatlan áldozt tokat sodort és ha a felelősen sötét és kihalt utcákban éjszaka autók dübörgtek, a felriadt alvók elszorult szívevel gondoltak arra az újabb áldozatra, akit éjnek éjszakáján halálba hurcoltak. Az is valóság, hogy sokszor az áldozattal ászták meg a síját és élve temették el. A népbiztosok tivornyáit mindig különvatonon való szünetelés fejte be, amikor ott és azt gyilkolták is, aki utjába akadt.

Az ember megrendült lélekkel gondol arra, hogyan is volt lehetséges mindez? Nem másért, mint hogy a rombadált országban Államhatalom nem volt.

De a bolshevik pokolban remcsak az élet és vagyonbiztonság lett semmivé, hanem a lélek minden kincse. A lelkekből kivesszt a jószág és minden n-mes emberi érzés és soha nem álmódott tényekben tumbolta ki magát a durvaság. Meg a templomok kere-ó sziv akarára is áldozatot követelt. Ugyanis a templomok közelében vagy a templomok előtt mindig ott állott a vörös katonák s ha valakit gyakraiban látott templomba menni durván rászólt s legtöbbször puskával tette társát el a templomtól. Volt úgy, hogy a durvaságot megtoldotta kéretlen felvilágosítással mondván Elvtársó (Elvtárs) nincs értelme a templombjárásnak, nem tudja, hogy nincs Isten?

Megtörténhet-e ilyesmi akkor, ha az Államhatalom él és erős?

Egy alkalommal híre járt, hogy a templomokból dalcsarnokokat, mozikat, bárókat fogtak elcsúszni. Ők-e felejtethetetlen mindenkinek az az utolsó német Szent Misa a Bazilikában. A Bazilikát szűfőlégi megtöltötte, a templomot néző szívelel strató de csodákat váró és esdő emberek sokasága. Az arcokon ott lizt a vértanúság fájdalma s az oltárra kapcsolódott szemekből patakzott a zokogásnélküli könnyek árja. Az ajkak megrámdáltak a kétségbeesett esdekléstől, de a könyfátyolos szemek egyre csak az oltár nézték, melynél a halálba indulók fájalmalval halkan susogta a pap a Szent Misést — nézték az oltárt, melyet talán holnap rombadát a sátán. Így hal gathatták az Ur Igéjét valamikor, a kevesztény üldözések idején, a katakombák mélyén! De az utolsó német Szent Misa s ennek ereje csodákat harmatozott. A sátán tétovázott. Egyelőre még nem merté bántani a templomot s benne az oltárt.

Micsoda döbbenetes tanítás az, ami ezekből az eseményekből kiküült. Megtanít mindenkét arra, hogy az országban mindent — nemcsak a békés munka feltételeit, de még a nyugodt szívelel való imádkozás lehetőségét is, az Állam léte, ereje, hatalma adja és biztosítja az ország népének.

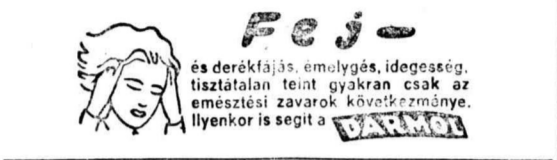
De emlékezzünk a kommunizmus alatti Urnapjára is. Erre vonatkozólag hitelesebb és igazabb hírt nem találhatunk, mint a Tormay Ceciléit. Tormay Cecil, a nagy író írja Bujdosó Könyvében az alábbiakat (A Bujdosó Könyv a legmagrabóbb dokumentuma azoknak a kintjéles időknek).

— Budapesten is készülték Urnapjain a győzelmesekeket. Felemelték szentségtörő kezüket és megtámadták Krisztust, aki közöttünk jár. Fenn Budán a Mátyás templom előtt a közönséző téren történt a körmenet alatt. Aki elmondott a saját szemével látta. A templomi zászlók tövén ezernyi gyerek tolongott, tömérdek férfi és asszony között. A Tárnok után szöve, sebessen jött egy autó. Nepbiztosí gép. Egy politikai nepbiztosnak a fia ült benne Kedvese, egy kiszolgáló leány egy bolt előtt állt és intégetett neki. A fiatal zsidó megakartá mutatni a leánynak az ő nagy hatalmát. Rákiáltott a sofförre, „Hajts nekik!” Es a gép neküldött a körmenetnek. Egy mást beazítva, sikoltva hát-ált a tömeg. Az autó a Szentséghoz ért és a zsidótu leköpte. A tér f lordított és talán szétépté volna a nyomorultat, ha a vörös katonák egyik kapu alá nem mentek. Es ugyanakkor len a Vár tövében, a Krisztina téri templomnál megismétlődött a jelenet. Egy zsidó keresztül gázolt a sokaságon és meliött megakadályozhatták volna, ráköpött s monsztranciára. A tömeg nekiesett és agyonverte. Sok templomba belöttek aznap. Fegyveres emberek sortűzet adtak a körmenetre Urnapján... Magyarországon...

Miért lehetett azokban a borzalmas időkben a Szentséget is meggyalázni? Rabolni, gyilkolni? Mert nem volt Államhatalom. Hát szükségtelen az Államhatalom? A kommunizmus kintja s az ország pusztulása szivbemarkolóan kiáltja, kell az Államhatalom s annak minden ereje, védelme, áldása, mert nélküle még imádkozni sem lehet.

A kommunizmus győzelmét megtaníthatnak tehát minden magyart arra, hogy aki szereti a Magyar Hazát s benne mindazt, amit a Magyar Haza ad gyermekeinek, annak egy pillanatra sem szabad mást tennie, mint a Magyar Államnak — mely a Magyar Haza élővalósága — érdekeit szentnek kell tartania s azokért szüntelenül, tehetsége szerint dolgoznia kell. A vallásos léleknek tudnia kell, a kommunizmusból különösen, hogy az Egyházért dolgozik az, aki a Magyar Hazáért, a Magyar Államért dolgozik.

J. M. B.

és derekfájás, emelygés, idegesség, tisztátalan teint gyakran csak az emésztési zavarok következménye. Ilyenkor is segít a **VALERIAN**

Magyar csillagok.

Most van Kiefer-Ludví Sándor születésének 170. évfordulója. Őregi és jómódu köznépmeséi családából származott. Korán kezdett verselgetni. E őbb jözet közül Utána Károna írás, *Mint kadét került Erdélybe. Itt megdöbbenéssel tapasztalta az idegen nemzet-segű világot s fogadást tett, hogy veszni indult nemzetünkét magyar nyelv, érzés és írás által haláláig szolgálni fogja.*

1795-ben járt haza a badacsonyi szüretre. Itt ismerkedett meg Szegedy Ignác leányával, a szép Rózával. Megírta Róza kezét, de a büszke állaplanleány kiköszarazta. Viaszment katorának, de a csóldés határa alatt már a katonaságot is unta. Minél jobban unta azt az életet, annál jobban végződött Róza után. De Róza szívet egyelőre nem tudta megszűfő fordítani. Kézen a bábozban is részt kellett vennie, franciá fogságba került. Ott ismerkedett meg a szép lelkű, fióom, művet D'E csipon Karóival, ki nagy hatással volt írói munkájára. Köztől munkára lelkesítette, biztatta s a biztásának nem sokára látható eredményel is voltak, amikor megjelentek a *Kesergő Szerelem* első dalsai. Még mindig Rózára, nagy szerelmére gondolt s bár a seb nem sajtott annyira, mint várt volna s az akirás után, de soha feledni nem tudta. Rózára kell gondolunk, ha a Kesergő Szerelem gyönyörű sorait olvassuk:

„Mint a szarvas, kít megíró:
A vörös mard fegyvere,
Fut, de későbe, foly már vére,
Vérzik tőle a csere:
Ugy futok én e pár szemtől,
A seb mélyem baljában;
Átk a föld keseremtől!
Lébam minden nyomában.
De hajl mennél tovább érek,
Annál jobban gú a méreg,
S holjabb rízzik szíembe:
Fatob, hajl de vesstembe.

Sok katonáskodása után végre haza kerül. Ekkor már Szegedy Róza teljesen árva. I méltelen megkéri kezét. Most már nem kap kosarat. Boldogságot a boldog szerelmis című dalsóban énekl meg.

„Már a világ ábrázolja
Másként látják sz meiml
Már a doog folyamolja,
Már hangunk verselm;
Már az étem éremti,
Már alakja testemnek,
Már aránya létemnek;
Már most egész természetem:
Mert szeretek a szerettem;
Másként jár most az idő,
Mióta már énem ő.”

Ugyancsak ebben a dalsóban kárhosztolja, seídj az elnemelésedtet, elemzéstelenségedtet és a franciásod, szabadon gondolkodó magyarokat:

„Egy itenért, egy hazáért
Éztt hajdan durván hív,
Egy hölgyért, egy nyo-zolyáért
A törzökös magyar sziv;
De sem iten, sem hazához,
Sok kígyudt magyar sziv
Sem szavához, sem pártjához.
Sem magához, most nem hív!
Egy itenem, egy a hazám
Érzi szíve s est valja szám,
S egy szerelme szívemnek,
Mint egy szíve keblemmek.”

Mind a kesergő, mind a boldog szerelme dalsókissit egy gúnylónév. — Hódgy szerelmel — szívt adta ki. Es a veres kötet halhatatlansná tette Kiefer-Ludví Sándor nevét.

Végrendelet

Pajtás egy levél van a szívem felett,
Juttasd el anyámhoz, hűd haza.
M jrd magyugyodás, hogy utolsó percében,
Rá gondolt egyetlen fia.

A tárcámát és a fényképeimet,
A feleségemnek hagyom.
Ugy magyék át pajtás a másvilágra,
Az ő nevével az ajkamon.

Est a dobost fiamnak küldjed el,
A csákómat neki adom.
M-esse haraktól, havas orosz földben,
Ők-re róla álmodom...

Gyergyószentmiklós. Balásyné Haas Olga.

Uj építkezések a tenyészállatvásár telepen.

A március 21-én megnyíló mezőgazdasági kiállítást és tenyészállatvásárt az OMGE ez évben a rendkívüli viszonyok ellenére minél gazd gabb tartalommal kívánja megrendezni, hogy így hű bepet adjon a megcsogyobbodott ország sokoldalú termelő képességéről. Megemlékeztünk már arról, hogy a kiállítás tenyészállatvásár csoportjaiba a rendelkezésre álló férőhelyeket lényegesen meghaladó létszámú bejelentés érkezett a rendező bizottsághoz. A váható nagyobb keresletre való tekintettel a földművelésügyi minisztérium a múlt évben épült új kiállítási aerteszállók mellett még az ősszel új, korszerűen berendezendő szarvasmarhatállók építését kezdte meg, amelyeknek építése a zord téli időjárás ellenére folyamatosan van és előreláthatólag a kiállítás megnyitásáig el is készülnek.

A kiállítási telep így örvendetesen tovább fejlődik és a nagyarábú, korszerű állardó jellegű kiállítási állókkal együtt a tenyészállatvásár telep a földművelésügyi minisztérium és a főváros áldozatkészességéből Európának ilyen jellegű legmagyobb és legelőléte-tesebben berendezett intézményové válik.

A többi kiállítási csoportban is néhány új csarnok építése van terbe véve, úgy, hogy a közel 36 kat, ho d kiterjedésű hatalmas kiállítási telep ez évre már jobban kiépül.

A rendező bizottság az érdekelt vármegyék támogatásával tovább fejleszti a falusi népiélet, a népművészet és a háziipar bemutatását szolgáló kedves „kiállítási falut”. A már meglévő mezőkövesdi, gőcseji, szasségi, halasi, sörkösi, romogyemeyei és apátfalvi házak mellé egy kalocsi és egy kalotaszegi falusi ház fog épülni, amelyekben a vidékeknek gazdnépe szokasos házi foglalatosságát fogja a kiállítás közönségének bemutatni. A kalotaszegi ház előt galambducos székelyi kapu állni. A kiállítási falu a különböző vidékek eredeti viseletéből ötvözött népiélet bizonyára az ideai kiállításnak is egyik legkedvesebb és leglátogatottabb helye lesz.

KÜLÖNFÉLÉK.

A Kalot és Kalaka népiestje.

A csikszeryói Kalot és Kalaka népfőiskolák együttes rendezésében a csikszeryói Vigadó nagytermében 1942 január hó 23-án este, székely fonóestet rendeztek. A székely népfőiskoláink hallgatói Magyar Ferenc igazgató és Köllő Jaitanus igazgatótól vezetésevel előttek a városba. A falu előtt a városos, hogy bemutassa minden értékek örök forrását a népi kultúrát. A falu testvérei kezfogásra jötte a városos. Hozták a falu mélyen járó lelkiságot a felszines városnak. Jöttek, hogy tanu janak egymástól. Sajnáljuk, hogy a város érdeme szerint nem méltányolta ezt a tiszta, ezt a jövőbe tekintő vállalkozást, amely ugysz nem dolgozott az idők hangos dühverésével. De azért mégis illet volna megvann. Mem baj, jól van ez így. A város ugyanis el van rosva. Nem figyel fel csak a hangos hírverésre. Nevezőcseregni kell az ideget, hozzas reklámozással kell felelőbácsolni megviseit érd-klődését E felejtette egészen, hogy az egyszerű eszközök, az igasak az-eredetiek. A Kalot és Kalaka fonóest nem vette igénybe a technika csodáit. Egy pár szörényen meghuzódó hídadás közölte csupan az eseményt. Nagy tömeget nem mosditott meg ez a csodás-szerényesség. De viszont mindenki ott volt, aki zajos riasztások nélkül is tisztában van a népi kultúra támogatásának nemzetnevelő értékeségével. — És ez elég. Nem is kell tovább kényezt getni a közönséget a cirku-si produktiók srokkási szerint. H gyri kell, smtg ráebred köteleességé. Így szűlelt meg vegeit is a lelki kényeztetés által diktált esti érd-klődés, amelyre a falu szímet tarthat. A Kalot és Kalaka együttes estje ilyen szerű kezd-nyenesen volt. Az új magyart unak a szolgálata. A magyart jövő ügye, amelynek a gyökérnél, a népi kultúrának haladás, népmesés világánál kell ujja, nemzeti szűletés. Nem lehet azt élvánni, hogy a slager korszak emiótn annyit megromlott tejet szívozt város egyik per-ről a másóra megváltozoz. De meg fog változni ezt hisskodással hisszük annak a nagy javító kikuzársá-nak nyomán, amelyet ez a két somlyói népfőiskola szótársas megából. — A magunk reszerői megköszön-jük a két népfőiskola értékes fáradozását és kérjük, hogy a megkezdett munkát folytassák tovább.

— **Házasság.** Südó Vima (Csikszeryó) és Hován László m. kir mérsőt (Budapest) so yó évi január 31-én tartották esküvőjüket a csikszeryói ref. templomban.

— **Ezer Székely Leány ünnepelye** február hó 1-én, vasárnap este 7 órakor Budapest-en a Magyar Művelődés Házában, amelyen szerepelnek a csikszeryói és közvársarhelyi Kálka Székely Leány-népfőiskolák is. Az Ezer Székely Leánynapot Flora testvér rendezt.

— **Városi közgyűlés** Csikszeryó város képviselő testülete 1942 február 4-én délután 5 órakor közgyűlést tart. Targyszerőson szerepel a városi villamos-mű kibővítésének ügye.

— **Az Ipartestület előjáróságának évi beszámoló gyűlése.** Csikszeryó és Vidéke Ipartestületének előjárósága 1942 évi február 15-én délelőtt 11 órakor tartja az 1941. év működéséről beszámoló ülést, az Ipartestület kaszinó helyiségében. Az Ipartestület évi beszámoló előjárósági gyűlésére az Ipartestületi tagokat szívesen látja és meghívja az elnökség.

— **Csikszeryó város közjóléti szövetke-zete** 1942 február 4-én délután 4 órakor tartja alakuló közgyűlést a Városháza tanteremben.

